

मानोय प्रत्याक्रम्य शेषेण ध्रुवामभिधार्यानुपूर्वः हवीऽप्यभिधारयत्युपभृतमन्त-
त इति ।

एवं प्रवृद्धौ ॥ २३ ॥ प्रयाज्ञप्रवृद्धावेवमेव चतुर्थे-चतुर्थे समानयनं का-
र्यम् . वरुणप्रधासेषु नवभिः प्रयाज्ञैः . पशौ दशभिः चतुर्थे समानीय चतुर्थमा-
रभ्य पुनश्चतुर्थे सप्तमे तमारभ्य चतुर्थे दशमे . अत एव याज्ञिका वदन्ति चतुर्थ-
सप्तमदशमेषु समानयनमिति ।

अनुयाज्ञेषु च ॥ २४ ॥ अनुयाज्ञेष्वपि प्रवृद्धौ एवं ज्ञेयम् . वरुणप्रधासेषु
पशौ शाखान्तरात् ।

उत्तरां जुहूमध्युक्त्य प्राचीमवहृत्य जुहोति ॥ २५ ॥ जुहूमुत्तरामुपरिमार्गे-
णैव प्राचीमवहृत्य उपभृदग्रेणावतार्य ^{१)} जुहोति प्रथमं प्रयाज्ञम् पुनरप्यध्युक्त्य
तेनैव मार्गेण उपभृत उपरि निधाय पुनस्तथैवावहृत्य जुहोति . एवं प्रतिप्र-
याज्ञम् न सकृदवतारितया सर्वानिति । उपभृदग्रप्रदेशेनैव जुह्वा अवहृणाध्यु-
हने कार्ये न पार्श्वमार्गेण ।

एवऽ सर्वत्र ॥ २६ ॥ न केवलं प्रयाज्ञेषु सर्वहोमेष्वेवं ज्ञेयम् जुह्वा अ-
वतारणाध्युहने प्रतिहोमम् ॥ ॥ द्वितीया कण्डिका ॥ २ ॥

अथ पद्धतिः ॥

ततो जुहूमुपभृतोऽग्रस्योपरिमार्गेण प्राचीमिवावतार्य दक्षिणपरिधिसंनिधिम-
न्ववहृत्येत इन्द्रो वीर्यमिति (२.८-१.) मन्त्रेणाग्नेर्दक्षिणपार्श्वे समिद्धे ऋजुं दीर्घं
संततं प्राञ्चमुत्तराधारं जुहोति ओ३मिदमिन्द्राय न ममेति त्यागः । ततः सुचोः
परस्परं स्पर्शमकुर्वन्नेव दक्षिणेन पादेनाग्रतोऽग्रतः प्रेरितेन प्रत्यागत्य जुहूस्थेना-
ज्येन ध्रुवास्यमाज्यं जुह्वैव समनक्ति सं ज्योतिषेति (२.१.) मन्त्रेण जुह्वा ध्रौ-
वाज्यमध्ये विन्दुं पातयतीत्यर्थः . तत उपभृतं सव्ये गृहीत्वा दक्षिणेन जुहूं प्रस्त-
रस्योपरि निधाय वेदं सव्येन गृहीत्वोपभृतं जुह्वा उत्तरतः स्वस्थाने निदध्यात् ।
ततो होतारं प्रादक्षिणेन मुक्तोत्करमपरेण प्राञ्चुखोऽध्वर्युरिध्मसंनहनान्यादा-
यो३श्रावयेत्याहुः . ततोऽग्नीर्दक्षिणामुखोऽध्वर्युमुत्तरेण स्थितः स्फ्यसंनहने पाणौ

^{१)} उपभृदुपरि कृत्वा प्रागग्रामवतार्य Mahād.